

תת"ע 4149/12/20 - רחל טובה שיטרית נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 4149-12-20 מדינת ישראל נ' שיטרית

בפני כבוד השופטת שרית זוכוביצקי-אורי
רחל טובה שיטרית
נגד
מדינת ישראל

המשיבה

המלטה

בפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהעדר החייבות המבקשת בתאריך 29.12.20.

- כנגד המבקשת הוגש כתב אישום, המייחס לה עבירה נוהגת ברכב מסוג אאוזי שסמפר הרישוי שלו 83-847-501 בדרך עירונית המסומנת בתמרוז 426 במהירות 121 קמ"ש העולה על המהירות של 80 קמ"ש הרשומה בתמרוז, בניגוד לתקנה 154(א) לתקנות התעבורה.
- ביום הדין לא התייצבה המבקשת בבית המשפט, ומשכך נפטרה בהעדרה והוטלו עליה העונשים הבאים: פסילה מלנהוג או לקבל רישיון נהיגה למשך 14 ימים, פסילה על תנאי של שלושה חודשים למשך 3 שנים וקנס בסך 1,500 ₪.

טענות הצדדים

טענות המבקשת

3. לטענת המבקשת, אישור המסירה חור בציון ההערה: "לא ידוע במען" ומשכך, לא בוצעה מסירה כדון.

4. המבקשת כפרה בביצוע העבירה המיוחסת לה, וטענה כי לא היא נהגה ברכב בעת ביצוע העבירה. כמו כן טענה כי יש מקום לבטל את פסק הדין כיוון שמדובר במהירות של 1 קמ"ש מעל ברירת המשפט.

טענות המשיבה

5. המשיבה טענה כי ההזמנה לדון נשלחה לכתובתה העדכנית של המבקשת במרשם האוכלוסין וחזרה עם חותמת "לא נדרש" על קן שי לראות בכך, מסירה כדון

6. המשיבה טענה כי דין הבקשה להידחות כיון שהמבקשת לא הציגה בבקשתה כל טעם נוסף לאי התייצבותה לדון ובנסיבות אלה גם לא גרם לה עיוות דין.

דין

7. סעיף 126 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 קובע כי באין הוראה אחרת בחוק, דרך המלך בהליכים פליליים מורה על קיום דיון בעניינו של נאשם. כדבריו כב' השופט שהם בע"פ 1903/99 חסין ב' **מדינת ישראל** (פורסם בנב 7.04.08):

- "העיקרון המנחה בהליכים פליליים- אשר יש המבורס כי ניתן לו אף מעמד חוקתי- הוא כי דיון יתקיים בנוכחות הנאשם, נוכחותו של דרושה לשם קיומן התקין של המשפט כמו גם לשם מראית פני הצדק והבטחת אמון הציבור בהגנות ההליך הפלילי".
8. "כלל אום הוכחה לזמן בבית המשפט, ואולם זכות זו אינה מוחלטת ואין לאפשר ביצולה לרעה. היעדר ההוכחות של אדם מדין אילו זומן דיון עלולה להוביל לתוצאה כי יורשע בדון יצור ייזר, כשם שארע בעניינו. משכך היה, הנטל הוא על המבקש לבטל את פסק הדין לראותה כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותה או כי הביטול דרוש כדי למנוע עיוות דין כשם שמורה סעיף 130 (ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982".
- מצד המגבר**
9. לא ייגרס לו בכך עיוות דין.
10. כאשר נאשם הזמן לדיון כדון ואינו מתייצב רואים אותו כמודה בעובדות הנטענות בככתב האישום.
11. ולענין זה ראו רע"פ 9811/09 **סממי ב' מדינת ישראל** (פורסם בנב 29.12.09) בו נקבע כי:
- "כלל אום הוכחה לזמן בבית המשפט, ואולם זכות זו אינה מוחלטת ואין לאפשר ביצולה לרעה. היעדר ההוכחות של אדם מדין אילו זומן דיון עלולה להוביל לתוצאה כי יורשע בדון יצור ייזר, כשם שארע בעניינו. משכך היה, הנטל הוא על המבקש לבטל את פסק הדין לראותה כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותה או כי הביטול דרוש כדי למנוע עיוות דין כשם שמורה סעיף 130 (ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982".

12. הבקשה לא נתמכה בתצהיר טוריך כדון, ועל כן דינה להידחות על הסף כמטענה זה בלבד (רע"פ 9412/01 **איטליא ב' מדינת ישראל**, פ"ד י"ח/793,802, עפ"ת 39093-08-20 **שושן פיסון ב' מדינת ישראל** (פורסם בנב 24.04.18)).

13. למעלה מן הנדון אדון בירר טענות המבקשת.

קבלת ההזמנה לדון לקיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות המבקשת

14. בעבירות קלות, קובעת תקנה 44 לתקנות סדר הדין הפלילי, תשל"ד-1974:

- "בעבירות תעבורה שעליהן חל סעיף 239 לחוק [ובעבירות קנס רואים את ההודעה על ביצוע העבירה, ההודעה לחשלום קנס או ההזמנה למשפט לענין עבירת קנס כאילו המוצאה כדון גם בלא חתמה על אישור המסירה, אם חלפו חמשה עשר ימים מיום שנשלחה בדואר רשום, ולול אם הוכיח הנמען שלא קיבל את ההודעה או את ההזמנה מסיבות שאינן תלויות בו ולא עקב הימנעותו מלקבלן".
15. משהוכח כי נשלח דואר רשום אף בהעדר אישור מסירה או אישור שאינו ממולא כדון, רואים אותו כמי שהגיע למענו תוך 15 יום מיום שנשלח (עפ"ת ב"ש) 47513-02-17 **בולנדי ב' מדינת ישראל**, (פורסם בנב 21.05.17), עפ"ת (חי") 67571-03-18 **מפסטיין ב' מדינת ישראל** (פורסם בנב 25.04.18), רע"פ 106/15 **עו"ד קריב ב' מדינת ישראל** (פורסם בנב 20.01.15).
16. גם בע"פ 62391-02-19 **סוסי ב' מדינת ישראל** (לא פורסם), נקבע כי על מנת לבסס את חוקת המסירה הקבועה בסעיף 44 לתקנות די להראות כי נשלחה למנעמן ההזמנה בדואר רשום.
17. דהיינו, אם הוכיחה המשיבה כי ששלחה את ההודעה בדואר רשום כדון, חוקה שההודעה נשלחה כדון ועל המבקש מוטל הנטל להפריך חוקה זו.
18. על פי אישור המסירה, שצורף לתגובת המשיבה, ההזמנה לדון נשלחה לכתובתה של המבקשת "דרך ירושלים 18 קרית עקרון", בציון ההערה "לא נדרש" ולא כפי שטען ב"כ המבקשת "לא ידוע במען".
19. דבר הדואר "לא נדרש" על ידי המבקשת, דהיינו מדובר במצב בו ההודעה לסול לסניף הדואר ליטול את דבר הדואר נשלחה לכתובתה אך היא לא גישה לקבלה. במצב מעין זה חושב המבקשת כמי שההודעה המוצאה לה כדון ועליה הנטל להוכיח כי לא קיבלה את דבר הדואר מסיבות שאינן תלויות בה/נע"פ 20229-12-17 **חזן ב' מדינת ישראל** (פורסם בנב 2.01.18) ורע"פ 3698/17 **יוספוב ב' מדינת ישראל** (פורסם בנב 7.05.17).
20. המבקשת לא טענה שככתובה שונה מהכתובת אליה נשלחה ההזמנה לדון ואף לא עמדה בנטל הדרוש להוכיח כי לא קיבלה את דבר הדואר מסיבות שאינן תלויות בה.
21. בנסיבות אלה אין קובעת כי ההזמנה לדון המוצאה למבקשת כדון ולא הוכחה סיבה מוצדקת לאי התייצבותה לדיון.

האם קיים ששש לעיוות דין

22. גם במצב בו לא קיימת סיבה מוצדקת לאי התייצבותה של המבקשת ניתן לבטל את פסק הדין שניתן בהעדרה ובלבד שהדבר דרוש לשם מניעת עיוות דין (רע"פ 6165/17 **סעדא ב' מדינת ישראל** (פורסם בנב 24.04.18)).
23. כלכל, ביטול פסק דין שניתן בהעדרו של נאשם בשל החשש לעיוות דין יישאר לאחר שהצביע על שיקולים כבדי משקל העושים להביא לשינוי תוצאות פסק דין (רע"פ 1911/18 **עמדי גיש ננד מדינת ישראל** (פורסם בנב 27.05.18)).
24. המבקשת כפרה בביצוע העבירה וטענה כי היא משוכנעת שאחר נהג ברכב בעת ביצוע העבירה.

אחר נהג ברכב

25. ההלכה היא כי עילה זו אינה מצדיקה את ביטול פסק הדין.
26. ברע"פ 7709/13 **שמעון סאסי ב' מדינת ישראל** (פורסם בנב 28.11.13) קבע בית המשפט העליון כי: "...טענתו לפיה הוא עצמו לא נהג ברכב, איננה מבססת חשש לעיוות דין כלפיו".
27. וכן ברע"פ 7018/14 **מיכאל טיטלבוואם ב' מדינת ישראל** (פורסם בנב 30.10.14) נקבע כי: "גם טענתו של המבקש, לפיה ההארכה נדרשת לשם הסבת הדו"חות על ששם של נהגים אחרים שהשתמשו ברכב, אין בכוחה להועיל למבקש, בנסיבות העניין (ראו: רע"פ 1446/14 ריאד ב' מדינת ישראל) (פורסם בנב 26.03.14); רע"פ 9580/11 יוסף ב' מדינת ישראל (פורסם בנב 27.12.11)".
28. טענה זו נבחנה מספר רב של פעמים בערכאות השונות אשר קבעו בהחלטותיהן כי טענת "אחר נהג ברכב" אינה מבססת חשש לעיוות דין וכי ואין לראות בטענה זו כ"פיקוח מיוחד", בהתאם לסעיף 230 לחס"פ או טענה שמקומה חשש לעיוות דין.
29. גם במרמקם בהם קיימת חששת ראייתית מוצקה לפיה אדם אחר ביצע את העבירה ולא הנאשם עצמו, זאת בהסתמך על תצהירו של אחר המודה בנהיגה ברכב בזמן ביצוע העבירה שחינה ראייה מוצקה ובעלת משקל, אין קבלת הבקשה בדבר ביטול פסק הדין מוצדקת (רע"פ 7839/08 **שמעון קורנובליד ב' מדינת ישראל** (פורסם בנב 10.11.08); רע"פ 9540/08 **עופר מוסטבר ב' מדינת ישראל** (פורסם בנב 8.01.09); רע"פ 222/13 **חחמוד ב' מדינת ישראל** (פורסם בנב 17.01.13)).
30. המבקשת לא ציירה לבקשתה תצהיר או אסמכתא המבססת את טענתה כי אחר נהג ברכבה בזמן ביצוע העבירה ואף לא נקבה בשמו . גם אם הייתה מוכחת טענת המבקשת כי הדו"ח ניתן במהלך שימושו של אחר, אין בכך משום עיוות דין המצדיק קבלת הבקשה.
31. זמין יוכל לנרום לביטולו של גור הדין (ע"פ 2119/02 כהן עופר ב' מדינת ישראל (פורסם בנב 14.04.02), רע"פ 1773/04 **אלעזרבה אסממעי ב' מדינת ישראל** (פורסם בנב 23.02.04)).
32. משכך, אין קובעת כי טענת המבקשת לפיה אחר נהג ברכב בזמן ובשעת ביצוע העבירה אינה מהווה עיוות דין המצדיק את ביטול פסק הדין.
33. המבקשת תוגה משנת 2018 . בפרק זמן צצר זה, צברה המבקשת שלוש הרשעות קודמות. המבקשת נהגה במהירות של 41 קמ"ש מעל המהירות המותרת. נוכח המהירות הגבוהה ועברה התעבורתי של המבקשת אינן כסורה כי העונשים שהוטלו עליה אינם מהווים עיוות דין המצדיק את קבלת הבקשה.

שיהיו בהגשת הבקשה

32. מדובר בבקשה המוגשת בשיהיו מכר וזאת ללא פיקוח המצדיק זאת ודין הבקשה להידחות גם בשל כך (השו: רע"פ 1896/18 **דני ב' מדינת ישראל** (האסמכתאות שם) (פורסם בנב 10.05.18)).

33. למבח האמור ומכוח עקרין סופיות הדין הבקשה נדחת.

מוזכרות משלח המכתובת לצדדים,

ניתנה היום, כ"א סיוון תשפ"א, 01 יוני 2021, בהעדר הצדדים.